

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

Cap. VII. Teneri Sacerdotes ad instituendum sanctè vitam suam statu suo
dignam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

CAPVT. VII.

TENERI SACERDOTES AD INSTITVENDAM SANCTE
vitam suam statu suo dignam.

I

2. Nū. 18. 7

In Sopho. 3.

2

Serm. 22. 6.

16. ad Fra.

11. in Ere.

mo.

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

>>

ORVM QUI SANCTVM SACERDOTII STATVM ADIERVNT ex vocatione & electione Dei, modo haecenus explicato: prima ac praecipua cura esse debet, ducere vitam quandam Sanctam, ac perfectam, dignam celsitudine sui Status: eumque honorare, non tam pretiosis vestibus, & famulorum stipatione: quam indumentis virtutum, & bonorum operum comitatu: quibus se reddant venerandos, & suspiciendos omnibus fidelibus: non solum ob status dignitatem, sed praecipue ob suae vitae meritum. Eo spectat praecipuum illud, quod Deus antiquis Sacerdotibus imposuit, cum dixit ipsi Aaron: *a tu & filii tui custodite Sacerdotium vestrum, & omnia quae ad cultum altaris pertinent, & intra velum sunt.* Quasi illis dixerit: ad vos spectat custodire & conseruare status & officij vestri auctoritatem, exhibendo illud cum magna puritate & reuerentia: nihil admittentes, quo illud maculetis, aut ignominia aliqua afficiatis: eumque in modum personam vestram, utpote Deo consecratam, custodire debetis: quo ipsum altare & arcam testamenti in Sanctuario existentem custoditis. Et quemadmodum operam datis, ut sacrae res ita mundae ac reuerenter seruentur, sicut decet earum celsitudinem & praestantiam: ita curare debetis, ut officium vestrum cum ea, qua par est, mundicie in vobis seruetur. Nam (ut S. Hieronymus ait) non dignitas, sed opus dignitatis, Sacerdotes saluare, honoremque & opinionem eis adferre consuevit: ac proinde, qua solitudine dignitatem sibi procurarunt: conari debent Sanctitatem ipsam conseruare. Si anima iusti (ait S. Augustinus) sedes est Dei, multo magis vos Sacerdotes esse debetis sedes & thronus eius, mundus & sine macula. Si sepulchrum, vbi corpus eius mortuum positum fuit, debuit esse gloriosum, ac nouum, in quo nullum aliud prius positum fuisset: magis gloriosa & renouata esse debent corpora vestra, & animae vestrae: in quibus eiusdem Domini corpus viuum & glorificatum esse debet. Si beatus fuit pater, qui per nouem menses illum portauit: aequum est, ut corda vestra beata sint, quae filius Dei elegit in suam quotidianam habitationem. Et si beata sunt vbera, quae infans suxit: etiam os debet esse beatum, quod comedit eius carnem, eiusque sanguinem fugit, tanquam lac. Crucifigite itaque carnes vestras timore Dei, nec lingua, quae filium eius vnigenitum vocat, & de caelo deducit: malum aliquod verbum contra ipsum proferat, nec manus tangentes sanguinem Christi, alicuius peccati sanguine maculentur.

lentur

lentur. Vos inquit estis Sal terræ, lux mundi, lucerna ardens, Ciuitas supra montem posita, columnæ templi, lignum scientiæ in medio paradisi collocatum. Vos estis terræ Domini, cæli conciues cum Angelis, filij Prophetarum, Apostolorum successores. Mundate animas vestras, vt sitis digni b ferre cum Patribus vestris *vasa Domini*. Vos etiam estis quasi c *ferculum veri Salomonis*: quotidie enim in vestra ingreditur pectora; eumque hinc inde fertis in vestris manibus. Exornate igitur illud ferculum, vt deceat Dominũ, qui in eo fertur, amplitudinem & maiestatem. Facite ergo illi *ascensum purpureum*, mortificantes strenuè omnes vestras passiones, & inordinatos affectus; & patienter ferentes omnia aduersa; expolite illi *columnas argenteas*, elucentes in omnigenere virtutum, & operibus valde puris & exemplaribus; facite illi *reclinatorium aureum* per exercitia orationis & contemplationis: vt cum ipsius spiritu vester vniatur; exornate partem mediã *charitate*, implentes corda vestra affectibus amoris Dei & proximi; vt bono sitis exemplo *siliabus Ierusalem*, animabus scilicet Ecclesiæ, quæ aspiciunt & attendunt ad vitam vestram: cuius exemplum ipsa accipiant. Sic enim dignitatem vestram honorabit, & Rex cælestis libenter vos pro suo ferculo habebit.

§. I.

PRÆDICTA licet ampliùs explicare per ea, quæ dicta sunt Sacerdotibus Antiquæ legis: a *Sancti erunt Deo suo, & non polluent nomen eius: incensum enim Domini & panes Dei sui offerunt, & idè Sancti erunt.* Quod si talia dicebantur Sacerdotibus antiquæ Legis, qui ex officio modicum offerrebant incensi corporalis, & corruptibiles Propositionis panes, quos octauo quoque die recentes apponere necesse erat: quanto potiori iure idem Sacerdotibus legis Euangelicæ dicetur, quorum munus est offerre Deo totius Ecclesiæ orationes, & simul Supremi sui Sacerdotis ac Mediatoris Christi Iesu orationes; panemque viuum pretiosissimi eius corporis, immortalis gloriosi, & impatibilis. Antiquis dicebatur: *Sint Sancti: quia ego Sanctus sum, Dominus qui sanctifico eos.* quod fuit dicere: sint Sancti: quia Dominus, cui ministrant, Sanctus est: & ministros vult habere Sanctos: idè enim eos elegit, vt Sancti essent, eumque obsequio consecrati. Quid igitur dicet nostris Sacerdotibus, quos Sanctus Sanctorum elegit, & Spiritus Sancti oleo vnxit, vt Sanctum Sacrificiũ in Spiritu puritatis & Sanctitatis ipsi offerret? Euangelici Sacerdotes propriissimè sunt domus Dei, viuumque templum, in quo ipse habitat. b *Domum autem Dei*, dicit Dauid, *debet sanctificando.* Quamuis enim laici, dum communicant, domus & templum sint Christi: non tamen ita ex instituto, atque sunt Sacerdotes, in quibus quotidie hospitatur. Quemadmodum enim Reges domum suam Regiam & aulam, in qua semper habitant, splendidissimè exorna-

“
“
“
b *Isaia. 52.*
11.
c *Cant. 3, 9.*
3.

Tomo. 1.
Tract. 4. 5.

a *Leui. 21 6*
4
Trident.
Sess. 14.
decret. de
Refer. in
Proemio.

supra vers. 8

b *Psal. 92 5*

5

tam habent; quando autem aliò proficiuntur, præmittunt ornatum ali-
 quem ad hospiciam, per quod sunt transituri; non tamen ad eò splendidi-
 dum, atque in sua aula habent: ita Christus Dominus noster cupit, Sacer-
 dotes, in quibus quotidie habitat, esse sibi domum & aulam Regiam, splen-
 didè exornatam cum omni genere virtutum, & quidem in excellenti gra-
 du. Et quamvis non præmittat exornare Sæculares, frequenter ipsum
 excipientes; si tamen quid eorum Status postulet, inspiciatur: non ita
 præclare atque Sacerdotes exornantur, quos iubet esse sanctos, idque bis
 repetit: vt intelligant, debere esse præclaros & eminentes in gradibus
 Sanctitatis, quæ complectitur puritatem à culpis, & exercitia virtutum;
 c. 1. Cor. 7. 14. *Sanctos item, vt Apostolus de virginibus dixit, corpore & spiritu, ex-*
 ornatos corporalibus virtutibus, quæ hominem externum compo-
 nunt: quales sunt temperantia, modestia, castitas, & similes; & spi-
 ritualibus, quæ interiorem hominem exornant: quales sunt, Caritas,
 Oratio, contemplatio, & aliæ similes. Debent etiam esse, vt ait Sanct.
 6 *Gregorius, sicut arca Testamenti, d super quam erat Propitiatorium au-*
 d Exod. 25. *reum; eratque ex lignis Setim incorruptibilibus, & inaurata auro mundis-*
 10. 17. *simo intus & foris. e In qua continebatur urna aurea habens manna; & vir-*
 e Heb. 9. 4. *ga Aaron, quæ fronderat; & tabula Testamenti: ita Sacerdos, in quo verum*
 habitat Propitiatorium, qui est Christus Dominus, per quem omnes con-
 sequimur remissionem peccatorum, habere debet vitam incorruptam,
 interiùs & exteriùs exornatam virtutibus valdè heroicis, plus quam au-
 rum splendidibus coram Deo & hominibus, cum magna ad ipsum red-
 emptorem similitudine, quamvis cum hoc discrimine: quod quemad-
 modum Propitiatorium erat totum aureum; arca verò ex lignis inauratis,
 siue laminis aureis cooperta: ita Christus Dominus noster totus erat au-
 reus, tanquam naturalis Dei filius; eiusque sanctitas infinitæ excellentiæ
 absque vllò limite: eius tamen minister tantum est Sanctus propter par-
 ticipationem charitatis; quam ab eo accipit, ad similitudinem sanctitatis
 eius: intra se autem habere debet virgam Aaron, potestatem scilicet or-
 dinis & iurisdictionis ad consecranda & offerenda sua sacrificia, & absol-
 uendum à peccatis: item duas tabulas legis, intellectui tuo impressas, ob-
 scientiam & doctrinam omnium eorum, quæ Deus iubet; & firmum
 quoddam in voluntate propositum, omnia opera exequendi. Ex quo pro-
 ueniet, vt urnam etiam habeat manna, fiatque particeps ineffabilium de-
 liciarum, quas Deus suis amicis communicat: quia quotidie sumit manna
 7 *Sanctissimi Sacramenti, quod est fons illarum. Sed quoniam sanctitas,*
 Homil. 7. in *ait S. Chrylostomus, summam complectitur puritatem à culpis, & orna-*
 Epist. ad *mentum à virtutibus præcellentibus erga Deum, seipsum & proximos*
 Hebr. *suos: in his omnibus eminere debent Euangelici Sacerdotes: vt Sacrifi-*
 cium

ciam, quod offerunt Deo, qua parte ab ipsis procedit, fit ei valde acceptam. Iuxta illud Malachiae Prophetae: *f ipse Dominus est quasi ignis conflans & purificans metalla, & quasi smegma aut herba Fullonum: & sedebit confians & mundans argentum, & purgabit filios Leui, & collabit eos quasi aurum, & quasi argentum; & erunt Domino offerentes Sacrificia in iustitia, & placebit Domino Sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies saeculi, sicut anni antiqui.* Qua sententia praedixit Propheta puritatem & sanctitatem, quam Spiritus Sanctus, diuini sui amoris igne effecturus erat in omnibus fidelibus, tam laeularis status, per argentum significati; quam Sacerdotalis, significati per aurum: quos vocat filios Leui: eò quòd succedant antiquis Sacerdotibus illius tribus. Quamuis autem in omnibus desideret ipse summam mundiciem, ideoque *sedens* eos abluat, ac purificet, vt lauati lolet vestis lineae & argentum igne purificari: maiori tamen cura & industria Sacerdotes purifcat, donec illos conflent, & tanquam aurum & argentum collet: vt absque vlla scoria & mixtione terrena, mundi euadant. Ita vt non remaneat in eis, aut culpa grauis, aut macula leuis, cordi consultò aut affectu inordinato adhaerens. Et tunc Sanctitatem habebunt virtutis Religionis propriam: quàm ait S. Thomas, in hac puritate consistere. Ac propterea Sanctus Graecè appellatur Agios, quod significat sine terra, purificatum scilicet & exaltatum à terra. Ex quo proueniet, vt offerant Domino adeò Sancta & pura Sacrificia, vt valde sint illi grata & accepta: qualia fuerunt Sacrificia, quae Sancti Patres in saeculis antiquis ei obtulerunt. Et hoc insinuat Ecclesia in Canone Missae, cum petit, vt acceptabilis sit Deo hæc oblatio, quemadmodum fuit oblatio iusti Abel, & Sacrificium Patriarchae Abraham, ac summi Sacerdotis Melchisedech. Quod, vt Sanctus Thomas explicat, intelligitur non de ipso Sacrae Missae Sacrificio, ex parte ipsius rei oblatæ, quæ valoris est infiniti; sed ex parte ipsorum Sacerdotum, qui eam offerunt. In quibus optat Ecclesia, præluere deuotionem & puritatem Abelis, fidem & obedientiam Abrahami; & iustitiam pacemque Melchisedech: vt ex hac etiam parte habeat oblatio suum copiosum fructum.

§. II.

Ex His efficitur, plurimum referre vt Sacerdotes sint sancti, sic enim inestimabilibus honorum thesauris frui possunt, quos hoc caeleste ministerium secum adfert. Cum ijs enim præcipue loquitur insignis illa Ecclesiastica sententia: *Vade & comede in letitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum; quia Deo placent opera tua. Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat.*

Quis

f Malach.
3.2.Vide Ribet.
ibidem.2.2.9.81.
art 2.3.p.9.83.ar.
4 ad 8.

S

Ecles.9.7

Catech. 4

6 Mat. 21. 1

9

Sessio. 22. c.

1. de Refor.

e Exod. 28

31.

Lib 3. de

Taber. 6. 6.

vide Ribu.

Quis hic panis, & quodnam vitium vinum (ait Sanct. Cyrillus) nisi corpus & Sanguis Iesu Christi Domini nostri? qui vocatur noster: quia verè est alimentum nostrum, & in nostrum sumitur remedium. Sed magis proprium est Sacerdotum: quia ipsi consecrant & frequenter sub vtraque specie sumunt: & tunc magno cum gaudio, lætitia, & utilitate sumunt; cum eorum vita sancta est, & opera Deo placent: quibus benè sunt præparati, ut officio tali delectentur. Ac propterea addit: *Omni tempore sint vestimenta tua alba:* hoc est, ut eorum animæ & conscientiæ puræ sint, & heroicis virtutibus prælucentes. Antiquus mos erat, conuiuias uti vestibus albis in conuiuijs, in signum lætitiæ: & fortè talis fuit *hæ vestis nuptialis, sine qua miser ille fuerat ingressus conuiuium, & a Rege deprehensus, eiectus ex eo.* At Sacerdotes non tunc solùm, cum sacrum faciunt; sed omni tempore gestare debent in anima preciosam hanc vestem, eò quòd vocati sint & consecrati, ut quotidie in hoc sint conuiuijs, & Christi mensæ assideant: ut cum ipse comedat, Ac similiter *oleum de eorum capite nunquam deficere debet,* hoc est spiritus cum oleo deuotionis, & pretiosissimo unguento amoris Dei, & proximi, & orationis, & internæ cum Deo familiaritatis: ut suavis hic odor domini ipsos inuitantem recreet, & Ecclesiæ fideles edificet; non solùm cum sacrum ipsum faciunt; sed toto tempore diei ac vitæ.

Hinc licet nouam aliam rationem deducere, ad rem nostram, propter obligationem scilicet, qua tenentur Sacerdotes bonum exemplum Sæcularibus præbere: ut omnes virtutes ab ipsis discere possint. Nam, ut sanctum Concilium Tridentinum docet: nihil est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue instruat, quàm eorum vita & exemplum, qui se Diuino ministerio dedicârunt. Cum enim à rebus sæculi in altiore sublati locum cõspiciantur, in eos tanquam speculum reliqui oculos conijciunt; ex ipsis sumunt, quod imitentur. Quapropter, sic decet omnino Clericos, in sortem Domini vocatos, vitam morèlque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, alijsq; omnibus rebus nihil nisi graue, moderatum, ac Religione plenum præferant; leuia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant; ut eorum actiones sanctis adferant veneratioem.

AD OMNIA prædicta respexit Deus Dominus noster, & Sacerdotibus commendata esse voluit, in *c tunica illa, quam antiquis designauit, quæ iussit totam esse hyacinthinam,* hoc est cæruleam sine cælestis coloris, delectentem usque ad pedes, è cuius ora penderent quasi mala punicæ, ex quatuor preciosis filis texta, *ex bysso retorta, hyacintho, purpura, & cocco bis tincto mixtum in medio tintinnabulis aureis, ut audiretur sonitus, quando Aaron ingrederetur, & egrederetur Sanctuarium.* Ad significandum (ut ait Beda) vitam Sacerdotum, totam esse debere cælestem, à principio usque ad finem cum magna

constan-

constantia in procurandis rebus cœlestibus: dirigendo ad hunc vnicum finem omnes suas actiones. Ita vt omnes illæ, quod ad hoc attinet, vnius sint coloris: quia vnica esse debet intentio, cœlesti Regi placendi, & cor suum rebus seruitij eius addictum habendi. In alijs autem operibus per mala punica significatis, esse debet varietas affectuum, coniungendo in eis virtutes omnes; præcipuè (vt S. Gregorius ait) *byssum* reiortam castitatis, castigatione & mortificatione carnis; & *purpura* patientiæ in tolerandis omnis generis calamitatibus; generoso quodam Regioque animo in rebus omnibus aduersis; *cocco* etiam *bis tincto*, accensæ scilicet charitatis, cum duobus suis actibus amoris Dei & proximi; *hyacintho* denique meditationum, & cogitationum cœlestium. Quatuor his coloribus texebantur etiam aliæ Sacerdotum vestes: vt intelligerent specialem suam obligationem, ad præferendum splendorem in omnibus his virtutibus, quæ sunt eorum vestes valde preciosæ. Sed ex hac veste pendebant *tintinnabula aurea*, vt simul aduerterent, ita vitam suam in seipsa esse debere Sanctam, vt simul esset proximis exemplaris: exemplis suis raris eos impellendo ad bonum imitandum, quod vident in ipsis; Sanctis etiam operibus, Sancta colloquia adijcientes, igne charitatis accensâ. Cum enim verba & opera sunt conformia, etiam erunt potentia ad corda permouenda & reformanda. Aduertit autem S. Hieron. fuisse septuaginta duo mala punica, totidemque tintinnabula: qui numerus est *de septuaginta duorum discipulorum, quos misit Christus binos ante faciem suam in omnem Ciuitatem & locum, quo erat ipse venturus. Vt ex hoc intelligamus, omnes Ecclesiasticos, nullo excepto, eminere debere in hac operum, & verborum Sanctorum coniunctione: quamuis enim non sint omnes Concionatores, Concilium tamen Tridentinum Episcopos ac Prælatos monet, vt factis ipsis ac vitæ actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus se muneri suo conformes ostendant. Qui enim iuxta excelsi sui Status dignitatem vitam ducit, ipsis actionibus continuè concionatur,*

am lib. 3.
de vestibus
Sacerd. c. 9.

2 p. Pastoralis
lib. 3.

Epist. 127.
ad Fabiolam.
d. Luc. 10. 1.

sess. 25. de
Reform. c. 1.